

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4Nt/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010981
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4419010981.3

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvikovej a prísediacich M. C. Q. T. I. L., v trestnej veci odsúdeného J. Ď., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona a iné, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí, konanom v Nových Zámkoch dňa 12.03.2020, takto

rozhodol:

Súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného J. Ď., G.. XX.XX.XXXX Z. Š., E. K. M., M. M. XX, E.. Č.. Z. Z. E. U.Ň. A. Z. Ú. Q. Ú. L., na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/44/2017 z 04.04.2018 a právoplatným dňa 21.11.2018 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/86/2018 z 21.11.2018 z a m i e t a, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený J. Ď. podal dňa 15.11.2019 na Okresnom súde Nové Zámky návrh na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/44/2017 z 04.04.2018 a právoplatným dňa 21.11.2018 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/86/2018 z 21.11.2018. V písomnom návrhu:

- dôvodil tým, že v inkriminovanom čase bol doma, spal, ktorú skutočnosť potvrdil aj svedok M. Ď., ktorý sa na hlavnom pojednávaní iba pomýlil v roku, v ktorom sa to malo stať,
 - navrhol vypočuť svedkov Ľ. Q. M. C. s tým, že títo videli M. Ď. v inkriminovanom čase vychádzať z domu odsúdeného,
 - tvrdil, že na hlavnom pojednávaní sa neodstránili nejasnosti, resp. rozpory ohľadne výpovede svedka M. Ď., odstránením ktorých pochybností by došlo k vyvráteniu jediného priameho dôkazu - výpovede poškodeného,
 - navrhol vypočuť svoju sestru, keďže v odôvodnení rozsudku sa uvádza, že jeho sestra mala potvrdiť, že pre neho prišiel taxík a odišiel ním preč, čo nie je pravda,
 - navrhol vypočuť svedkov V. Č., C. R., M. L. Q. M. Č., ktorým poškodený po jeho odsúdení povedal, že nevie, kto ho prepadol a olúpil,
 - poukazoval na to, že znalec MUDr. W. nepotvrdil, že zranenia poškodeného mal spôsobiť odsúdený,
 - poukazoval tiež na to, že poškodený opakovane uvádzal rôzne, koľkokrát bol odsúdený u neho na brigáde,
 - zdôrazňoval, že polícia mu robila osobnú prehliadku, peniaze u neho nenašla a domová prehliadka u neho vykonaná nebola,
 - tvrdil, že nemal žiadny motív spáchať predmetný čin,
 - navrhol vypočuť svedkov M. Č., K. Č., Q. R., C. R., M. L., L. Č., V.Q. Č., Š. O., M. Č., L. E., Q. O., ktorí svedkovia môžu dosvedčiť, že M. Ď. vychádzal z jeho domu v ten deň, keď hrali v bufete karty.
- Záverom zopakoval, že trestný čin nespáchal.

Súd za účelom rozhodnutia o podanom návrhu na obnovu konania na verejnom zasadnutí vypočul odsúdeného, oboznámil podstatný obsah spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/44/2017 a zistil nasledovné skutočnosti:

Odsúdený na verejnom zasadnutí, konanom o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, na podanom návrhu zotrval. Doplnil, že L. C. videl M. Ď. odchádzať z jeho domu v čase okolo 21.00. hod., pričom túto skutočnosť sa dozvedel až po jeho odsúdení súdom I. stupňa. Tvrdil, že M. C. je manželkou L. C., pričom tento mu povedal, že spoločne s manželkou videli M. Ď. vychádzať z jeho domu. Podľa vyjadrenia odsúdeného svedkovia V. Č., C. R., M. L. (sestry odsúdeného) a M. Č. majú byť vypočítaní k tomu, že poškodený im po jeho odsúdení hovoril, že ani nevie, kto ho prepadol. Tiež vypovedal, že ním navrhovaní svedkovia M. Č. Q. V. Č. môžu dosvedčiť, že v ten deň bol v bufete aj s M. Ď. a teda to bolo v ten deň a rok, kedy sa stala uvedená lúpež. Svedkyne M. Č., K. Č. Q. Q. R. môžu podľa odsúdeného dosvedčiť, že poškodeného veľakrát vyhadzovali z bufetu, pričom Q. R. mala v ten deň v bufete službu. L. Č. môže podľa obžalovaného dosvedčiť, že práve v ten deň, keď s M. Ď. hrali v bufete karty, bol M. Ď. u neho pracovať. Svedkov Š. O. Q., L. E. Q. B. O. s manželkou navrhol vypočuť k tomu, že k nim chodil na brigády a teda nemal motív uvedený trestný čin spáchať. Odsúdený tvrdil, že týchto svedkov nenavrhol vypočuť už v pôvodnom konaní, najneskôr na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu preto, že na niektorých zabudol. Tiež navrhol vypočuť ako svedka M. M., ktorý mu po jeho odsúdení povedal, že mu v čase okolo 20.00. hod. v ten deň podával paradajky cez plot.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/44/2017 z 04.04.2018 a právoplatným dňa 21.11.2018 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/86/2018 z 21.11.2018, bol J. Ď. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno e) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona (skutok z 20.07.2016 v čase od 20.30. hod. do 21.30. hod.), za čo mu bol podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 47 odsek 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody 25 rokov so zaradením pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a uložil mu tiež povinnosť nahradiť poškodenému B. F.N. škodu vo výške 95,- Eur.

V konaní boli vykonané dôkazy výsluchom obžalovaného J. Ď., svedkov: B. F., Q. R., V. Č., M. M., M. Č., M. Ď., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz v pôvodnom konaní síce vykonaný, ale s novým obsahom. V takom prípade však musí byť predmetom hodnotenia súdu aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu. Skutočnosťou predtým neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania treba preukázať novými a konkrétnymi dôkazmi, keďže úlohou súdu, konajúceho o návrhu na povolenie obnovy konania a v kontradiktórnom procese, nie je vyhľadávať dôkazy na preukázanie odsúdeným iba tvrdých a nie aj konkrétnym dôkazom preukázaných nových skutočností. Za nové skutočnosti alebo dôkazy pritom nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov. Účelom obnovy konania totiž nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Pri obnove konania sa výlučne posudzuje iba tá otázka, či existujú nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli orgánom, ktoré vo veci rozhodovali, skôr známe a či také skutočnosti alebo dôkazy by mohli, či už samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné, než pôvodné rozhodnutie, ktorého sa môže dotýkať obnova konania.

Súd vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp. zn. 4T/44/2017 nevyšli najavo

žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci podľa § 394 Trestného poriadku.

Prioritne súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania v podstate žiadne nové skutočnosti, t.j. skutočnosti týkajúce sa skutkového stavu veci ani neuvádzal, v podstate iba opakoval svoju obranu z pôvodného konania, že sa predmetného trestného činu nedopustil, pretože v rozhodnom čase bol doma a spal a tiež znovu spochybňoval (rovnako ako v pôvodnom konaní) vierohodnosť výpovede poškodeného B. F.. Na podporu tejto svojej nemennej obrany odsúdený tak v písomnom návrhu na povolenie obnovy konania ako aj vo svojom vyjadrení na verejnom zasadnutí navrhoval vypočuť množstvo svedkov, pričom časť z nich bola už vypočutá (a to aj k niektorým z tých skutočností, ktorými sa bránil odsúdený) už na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní. Tak súd I. stupňa ako aj odvolací súd v pôvodnom konaní sa pritom v odôvodneniach svojich rozhodnutí podrobne zaoberali obranou odsúdeného a uviedli, z akého dôvodu túto vyhodnotili ako nevierohodnú a vyvrátenú, a to nielen výpoveďou poškodeného ale aj inými v konaní produkovanými dôkazmi.

Tie dôkazy, ktoré odsúdený navrhol v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vykonať za účelom preukázania omylu svedka M. Ď. v jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní ohľadne roku, v ktorom mal vidieť odsúdeného spať v čase okolo 20.00. hod až 20.30. hod. v jeho dome (ako tento svedok vypovedal na hlavnom pojednávaní), podľa názoru súdu sú z hľadiska ich spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine v pôvodnom konaní bezpredmetné. Skutok, z ktorého spáchania bol odsúdený uznaný vinným, je totiž časovo vymedzený jednou hodinou - od 20.30. do 21.30. hod. a preto akákoľvek verifikácia tvrdenia svedka M. Ď., že odsúdeného videl doma spať do času okolo 20.30. hod., nevyklučuje možnosť spáchania skutku odsúdeným tak, ako mu bolo kladené za vinu a ako bol následne i právoplatne uznaný vinným. Obdobne tomu tak je aj v prípade tvrdenia obžalovaného, že svedok M. M. (inak vypočutý v pôvodnom konaní a také skutočnosti vôbec neuvádzajúc, dokonca tvrdiac, že sa s odsúdeným v ten deň vôbec nestretol) mu mal v čase okolo 20.00 hod. podávať cez plot paradajky.

Pokiaľ odsúdený navrhol vypočúvať ako svedkov svoje sestry, V. Č. Q. M. Č. s tým, že týmto mal poškodený povedať, že ani nevie, kto ho prepadol, zo strany odsúdeného ide iba o púhe, žiadnou konkrétnou skutočnosťou nepreukázané tvrdenie. Nie je totiž úlohou súdu v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, tak ako je vyššie uvedené, zisťovať, či odsúdeným tvrdené skutočnosti sú pravdivé a či ním uvádzaní svedkovia skutočne disponujú odsúdeným tvrdenými informáciami, ale je povinnosťou odsúdeného tieto tvrdenia preukázať, a to primárne už v podanom písomnom návrhu. Vo vzťahu k týmto odsúdenými uvádzaným návrhom na vykonania dokazovania súd považuje navyše za potrebné poukázať na to, že svedok V. Č. bol vypočutý už v pôvodnom konaní a jednoznačne uviedol, že o útoku na poškodeného nevie nič. Svedok M. Č. sa na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní k tejto otázke dokonca i vyjadroval, pričom netvrdil, že poškodený mu hovoril, že nevie, kto ho napadol, ale to, že sám svedok mal z poškodeného taký dojem. Svedkyne M. L. Q. Z. R. sú sestrami odsúdeného a preto je nepochybné, že pokiaľ by disponovali takouto informáciou, odsúdený mal možnosť ich navrhnuť vypočuť už v pôvodnom konaní. V tejto súvislosti však súd poukazuje na výpoveď poškodeného B. F. na hlavnom pojednávaní, v ktorom opisoval aj istý nátlak na jeho osobu zo strany príbuzenstva odsúdeného. Z týchto dôvodov ani tieto odsúdeným tvrdené nové dôkazy súd nevyhodnotil ako spôsobilé, či už samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Pokiaľ ide o odsúdeným navrhované vykonanie dokazovania výsluchom svedkov, ktorých uviedol v písomnom návrhu ako aj na verejnom zasadnutí, za účelom preukázania ním tvrdenej skutočnosti, že poškodený bol v predmetný deň v bufete, resp. že poškodený mal byť z bufetu opakovane personálom vyhadzovaný, súd súvis týchto návrhov na vykonanie dokazovania v nadväznosti na podmienky, pre ktoré možno obnovu konania povoliť, nevzhladol. Svedkyňa Q. R. ako aj svedok V. Č. v pôvodnom konaní totiž vypovedali, že poškodený sa rovnako v predmetný deň v bufete nachádzal, napriek tomu súd I. stupňa ani odvolací súd túto skutočnosť nepovažovali za dostatočnú na potvrdenie obrany odsúdeného a naopak spochybňujúce vierohodnosť výpovede poškodeného ohľadne opisu konkrétneho priebehu samotnej žalovanej trestnej činnosti a jeho označenia odsúdeného za jej páchatela. Preto aj súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania vykonávanie ďalšieho dokazovania v tomto smere nepovažoval za potrebné, keďže u nich absentuje spôsobilosť odôvodniť rozhodnutie o povolení obnovy konania v prejednávanej veci rovnako, ako výpovede svedkov, ktorých odsúdený navrhol vypočuť výlučne za

účelom preukazovania toho, že si privyrábal brigádnicke a z čoho súčasne odsúdený vyvodzoval záver o absencii jeho motívu predmetný skutok spáchať.

Z týchto dôvodov súd odmietol na verejnom zasadnutí konanom o podanom návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vykonať ním navrhované dokazovanie, ako pre svoje rozhodnutie s poukazom na vyššie uvedené závery nepotrebné.

Vo vzťahu k ostatným argumentom, ktorými odsúdený odôvodnil podaný návrh na povolenie obnovy konania a ktoré výlučne spočívajú v spochybňovaní zákonnosti postupu súdu a jeho hodnotenia vykonaných dôkazov v prejednávanej veci, súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania považuje za potrebné zdôrazniť tak, ako je vyššie uvedené, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v žiadnom prípade neslúži a nemôže slúžiť na preskúmavanie správnosti, resp. zákonnosti právoplatného rozhodnutia súdu, ani na odstránenie prípadných pochybení súdu pri rozhodovaní, na ktoré slúžia prípadne iné opravné prostriedky za podmienok uvedených v Trestnom poriadku.

Vzhľadom na hore uvedené zistenia, bez potreby vykonať vo veci ďalšie dokazovanie (a to ani odsúdeným navrhovaných dôkazov v konaní o povolenie obnovy konania), súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku a preto návrh odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť na súde, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje a to do 3 pracovných dní od oznámenia uznesenia. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.